

Πολυαρχιερατικός Εσπερινός για τον Πολιούχο Άγιο Λουκά στη Λαμία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Μέγας Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Εσπερινός τελέσθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 17 Οκτωβρίου 2026 στον Ιερό Ναό του Αγίου Ενδόξου και Πανευφήμου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, Πολιούχου Λαμίας, στον ομώνυμο, γραφικό και κατάφυτο λόφο της πόλεως, 82 χρόνια μετά την θαυματουργική επέμβαση του Αγίου Λουκά και την απελευθέρωση της Λαμίας από τα Γερμανικά Στρατεύματα κατοχής.

Την πόλη της Λαμίας επισκέφθηκαν υψηλοί επισκέπτες, Μητροπολίτες της Ελλαδικής Εκκλησίας, αποδεχόμενοι ευγενώς την πρόσκληση του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Πανηγυρικός Εσπερινός τελέσθηκε χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου κ.κ. Σεραπίωνος και συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιλίου, Αχαρνών και

Πετροπόλεως κ.κ. Αθηναγόρου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελασσώνος κ.κ. Χαρίτωνος, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Αμοργού και Νήσων κ.κ. Αμφιλοχίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Της χορείας των ιερέων προέστη ο Β' Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος Αρχιμανδρίτης π. Νικόδημος Αθανασίου, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετροπόλεως.

Πολυμελείς χοροί ιεροψαλτών, καθηγητών, μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» εκόσμησαν τα Ιερά Αναλόγια του Ναού του Πολιούχου, υπό την Διεύθυνση του Άρχοντος Μαΐστορος της ΜτΧ Εκκλησίας και Διευθυντού του Ωδείου Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών προσφώνησε τους Αρχιερείς.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Τον Θείο Λόγο κήρυξε εμπνευσμένα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελασσώνος κ.

Χαρίτων, ο οποίος μεταξύ των άλλων τόνισε:

«Σήμερα λοιπόν η τοπική Εκκλησία εδώ των Λαμιέων και της Φθιώτιδος εορτάζει και τιμά τη μνήμη του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστή Λουκά. Ο Λουκάς, ο οποίος είναι Έλληνας από την Αντιόχεια ή κατά άλλους ιστορικούς από την Μακεδονία. Ήταν χριστιανός επιστήμων, δέχτηκε την χριστιανική πίστη του χωρίς δισταγμούς, χωρίς επιφυλάξεις από το στόμα και τη φλογερή καρδιά του Αποστόλου Παύλου. Ο άριστος γιατρός έγινε και άριστος χριστιανός. Οι γνώσεις του και τα πολλά πνευματικά του χαρίσματα δεν επέτρεψαν στον εαυτό του να γεμίσει με έπαρση, με αλαζονεία και δεν τον εμπόδισαν να γνωρίσει και να δεχθεί την πίστη του Χριστού. Στο πρόσωπο του Αποστόλου Λουκά διακρίνουμε πολλές ιδιότητες. Πρώτα ήταν Ιεραπόστολος. Η Χάρη του Θεού τον οδήγησε κοντά στον Απόστολο των Εθνών, έγινε ο συνέκδημος και ο κατεξοχήν πολύτιμος συνεργάτης του Αποστόλου Παύλου, όπως ο ίδιος το γράφει στις επιστολές του, ακολούθησε τον Απόστολο σχεδόν σε όλες τις περιοδείες του. Όταν όλοι οι άλλοι εγκαταλείπουν τον Παύλο, ο Λουκάς βρίσκεται πάντοτε κοντά του και ο μεγάλος μας Απόστολος το σημειώνει αυτό με ευγνωμοσύνη: «Λουκάς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ». Επίσης ο Λουκάς είναι ο Ιερός Συγγραφέας. Είναι ο συγγραφέας δύο βιβλίων μέσα στην Καινή Διαθήκη. Του τρίτου βιβλίου που φέρει και το όνομά του, το κατά Λουκάν Ευαγγέλιον και των Πράξεων των Αποστόλων. Είναι ο ιστορικότερος από τους άλλους τρεις Ευαγγελιστές και εκείνος που μας παρέδωσε τις περισσότερες πληροφορίες για την Θεοτόκο. Η παράδοση δε της Εκκλησίας μας θέλει, ο Ευαγγελιστής να ήταν και ζωγράφος που αγιογράφησε την εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Εκείνο όμως για το οποίο είμαστε βέβαιοι, είναι ότι ο Λουκάς είναι ο ζωγράφος του Λόγου και ο Ευαγγελιστής, που στο Ευαγγέλιο του μάς δίνει μία πλήρη εικόνα της Παναγίας μας, ενώ ο ίδιος δεν ανήκει και δεν προέρχονται από την χορεία των 12 Αποστόλων «τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις», όπως γράφει στο προοίμιο, το Ευαγγέλιο του, όμως συμβουλευέται τον κάθε αξιόπιστο μάρτυρα που θα μπορούσε να βεβαιώσει για όσα έπραξε και για όσα δίδαξε ο Ιησούς Χριστός. Φαίνεται μάλιστα πως όσα μας γράφει και μας διασώζει για τον Ευαγγελισμό, για την νηπιακή ηλικία και την δίκη του Χριστού, φαίνεται πως τα γνωρίζει από την ίδια τη Θεοτόκο.

Η διδασκαλία και η πίστη της Εκκλησίας μας είναι λόγος ζωντανός και παράδοση της αλήθειας μέσα στο βίο των πιστών. Ο Χριστός μας δεν ήταν συγγραφέας, δεν έγραψε και δεν άφησε στους μαθητές του κανένα σύστημα διδασκαλίας, γιατί ο Θεός δεν γράφει, αλλά ο Θεός ομιλεί και οι άνθρωποι που μπορούν και ακούνε τη φωνή του Θεού γράφουν στη συνέχεια αυτόν τον Λόγο του Θεού και δεν τον γράφουν τόσο στα χαρτιά, όσο τον τυπώνουν στη μνήμη τους και στην καρδιά τους, αλλά πολύ περισσότερο το κάνουν βίωμα και πράξη στη ζωή τους.

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς, που εορτάζουμε αλλά και οι άλλοι Ευαγγελιστές και Απόστολοι δεν έγραψαν και δεν μας άφησαν τα συγγράμματα, γιατί είχαν τη φιλοδοξία να γίνουν συγγραφείς, αλλά για να εκπληρώσουν ένα χρέος που τους υπαγόρευε η Εκκλησία. Είναι αυτοί, που μας βεβαιώνουν και με τον λόγο, αλλά και με τη ζωή τους, όλα αυτά που από την αρχή είδαν με τα ίδια τους τα μάτια και άκουσαν με τα αυτιά τους από τον Χριστό. Οι αυτόπτες λοιπόν και οι υπηρέτες του λόγου δεν βγήκαν, για να κηρύξουν και να μαρτυρήσουν για κάτι το οποίο δεν άκουσαν και δεν είδαν. Το κήρυγμα τους δεν ήταν μία θεωρητική διδασκαλία, κάποιο φιλοσοφικό σύστημα ή ιδεολογικό σύστημα που το έφτιαξε κάποιος σε ένα σπουδαστήριο και ύστερα βγήκαν οι άλλοι να το κηρύξουν στον κόσμο.

Το Ευαγγέλιο είναι κήρυγμα γεγονότων, που έγιναν στα μάτια πολλών ανθρώπων. Ήταν τόσο βέβαιοι οι Ευαγγελιστές και οι Απόστολοι για τη διδασκαλία, για τα θαύματα του Χριστού, αλλά προπάντων για την ανάστασή Του, που όταν ανακρίνονταν μπροστά στα συνέδρια και κινδύνευαν με θάνατο, όπως και οι περισσότεροι υπέστησαν θάνατο μαρτυρικό, που δεν γλίτωσαν να επιμένουν με παρρησία και να λένε: «οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν». Δεν μπορούμε δηλαδή, εμείς εκείνο που είδαμε και εκείνα που ακούσαμε να μην τα κηρύττουμε.

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς παίρνοντας πληροφορίες από τους αυτόπτες και υπηρέτες του λόγου και μάλιστα από την Παναγία, δεν αποφασίζει να γίνει ένας ιστοριογράφος, γιατί φανατίστηκε και έγραψε ανεξέλεγκτα πράγματα και θεωρίες που τις ενέπνευσε κάποιος αθέατος αρχηγός, ούτε είχε την έμπνευση να ιστορήσει γεγονότα και λόγια, όπως τα είδε και τα κατάλαβε σαν άνθρωπος. Τα Ιερά Ευαγγέλια και γενικά τα βιβλία της Αγίας Γραφής δεν είναι σαν τα κοινά βιβλία, αλλά είναι βιβλία, όπως αναφέρει η Εκκλησία θεόπνευστα. Αυτό σημαίνει ότι είναι γραμμένα από ανθρώπινο χέρι μεν, αλλά με την επιστασία του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα, χωρίς να καταργεί την προσωπικότητα του Ευαγγελιστού, επιστατεί σε εκείνο που θα γράψει, για αυτό παρατηρούμε πολλές φορές ότι ενώ για το ίδιο πράγμα γράφουν οι Ευαγγελιστές αλλά ο καθένας με δικό του τρόπο.

Το έργο λοιπόν των Αποστόλων και των Ευαγγελιστών ήταν έργο της σοφίας και

της δυνάμεως του Θεού. Το έργο αυτό δεν ήταν έργο ανθρώπων. Θα ήταν αδύνατο άνθρωποι φτωχοί και άσημοι, όπως ήταν οι Απόστολοι, να πετύχουν ένα τέτοιο μεγάλο κατόρθωμα εκείνο που δεν μπόρεσαν να κατορθώσουν οι πιο ισχυροί της γης. Αν εμείς σήμερα τα χρόνια εορτάζουμε με τη νίκη εναντίον των κατακτητών και την απελευθέρωση της πόλης από τη δουλική κατοχή, η Εκκλησία μας συνεχώς εορτάζει μια μεγαλύτερη νίκη από αυτήν, που είδαν οι άνθρωποι της γης, αλλά και οι άγγελοι του ουρανού. Είναι η νίκη, η νίκησα τον κόσμο, η πίστις ημών όπως γράφει η Ευαγγελιστής Ιωάννης. Πόλεμοι και αναστατώσεις των εθνών μετέβαλαν τον γεωπολιτικό χάρτη, άλλαξαν την όψη της γης, λαοί και πολιτισμοί ήλθαν και πέρασαν, στήθηκαν μνημεία και ανθρώπινα δημιουργήματα, για να μείνει το όνομα των ισχυρών στην μνήμη ανθρώπων. Τίποτε όμως από αυτό δεν έμεινε. Το μόνο που μένει πάνω από όλα είναι το Πνεύμα του Θεού και ο αψευδής Λόγος του, το Πνεύμα που ζωοποιεί την άψυχη ύλη, το Πνεύμα του Θεού, που νικά και το έργο των Αποστόλων, που είναι τόσο μεγάλο όσο ακριβώς αυτή ήταν μικροί και αδύνατοι. Η πίστη που σκορπίστηκαν από τα Ιεροσόλυμα, για να τη διαδώσουν στα πέρατα της οικουμένης, αυτή η πίστη νίκησε τον κόσμο.

Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι Χάρις και Αλήθεια. Αλήθεια και Οδός δηλαδή, δεν είναι θεωρία αλλά είναι αγάπη και ζωή. Επάνω σε τόσο απλά, αλλά και τόσο στερεά θεμέλια οικοδομείται η Αλήθεια του Θεού, το κήρυγμα των Αγίων Αποστόλων και η Σοφία της Εκκλησίας. Με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος πραγματοποιείται στον αιώνα το έργο των Αποστόλων.

Η Εκκλησία και σήμερα συνεχίζει τον καλό αγώνα. Καμία δύναμη δεν θα νικήσει την Εκκλησία. Δεν την νίκησαν οι διωγμοί, δεν την νίκησαν οι αιρέσεις και τα σχίσματα, δεν την νικά η οργανωμένη αθεΐα στις ημέρες μας. Γιατί; Διότι η Εκκλησία είναι το αίμα των Μαρτύρων είναι η πίστις των Αποστόλων είναι ο σκοπός και η Ανάσταση του Κυρίου μας».

Μεταξύ των πιστών στον Πολυαρχιερατικό Εσπερινό παραβρέθηκαν πολιτειακές και στρατιωτικές αρχές του τόπου και εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Λαμιέων κ. Πανουργιά Παπαϊωάννου.